

ÉLŐ VÍZ

Ha te kérnéd őt, ő élő vizet adna neked. (Jn 4,10)

2011. november 20.

Krisztus, a mindenség királya

Égi hatalom

Az egyházi év utolsó vasárnapján, Krisztust, a mindenség királyát ünnepli az Egyház, és a katolikus hívők, akik szerte a világon különböző országokban, különböző uralmak alatt vagy demokráciában élnek, arra gondolnak, hogy mindannyian Krisztus országához tartoznak és az Ő szelíd uralma egyesít minden benne hívő keresztény embert.

A megkísértéskor a sátán azt mondja Jézusnak, hogy minden dicsőséget és hatalmat neki ad, ha leborulva imádja. Jézus határozottan visszautasítja a kísértőt, elutasítja a felkínált hatalmat, nem kér ebből az uralomból, mert nem így akar uralkodni a világon.

A csodálatos kenyérszaporítás után Jézus észrevette, hogy az emberek, akik ettek a kenyérből, „érte akarnak jönni és erőszakkal királlyá akarják tenni” (Jn

6,15). De Ő félrevonult és visszament a hegyre, hogy egyedül legyen. Jézus nem akar politikai értelemben vett király lenni és elzárkózik attól, hogy királlyá válasszák.

A két történetből világosan látszik, hogy Jézus mind a sátán, mind az emberek által felkínált királyságot elutasítja, és ennek nagyon egyszerű oka van: igazi hatalommal valójában sem a sátán, sem a tömeg nem rendelkezik. Az igazi hatalom Isten kezében van, és Jézus egyedül Istentől fogadja el a hatalmat.

Mennybemenetele előtt Jézus összegyűjtötte tanítványait egy hegyen és a következő szavakkal búcsúzott el tőlük: „Én kaptam meg minden hatalmat az égen és a földön. Menjete, tegyétek tanítványommá mind a népeket!”

Jézus Istentől kapott hatalma mara-dandó. A világ országainak dicsősége, amit egykoron a sátán megmutatott, időközben eltűntek. Krisztus dicsősége azonban, amely szenvedésében, halálában és feltámadásában nyilvánult meg, nem múlik el soha. Ezt a dicsőséget nevezhetjük a világ végéig velünk maradó Krisztus királyságának.

Földi hatalom

Milyen viszonyban áll Krisztus égi hatalma a földi hatalmakkal?

Sokszor láthatjuk, hogy a földi uralkodók nem ismerik el Istent, és kényük-kedvük szerint bánnak az emberekkel és őket a szó szoros értelmében alattvalóiknak tekintik. A történelem során számtalan példa bizonyítja, hogy önkényuralom és diktatúra alakul ki mindenütt, ahol az uralkodó nem ismeri el Isten felsőbbségét. Ki kell mondanunk: csak az a földi hatalom lehet jó, amelyik elismeri az „égi hatalmat”.

Csak az a földi hatalom tehet jót, azaz szolgálja az emberek javát, amelyik elismeri és elfogadja az isteni értékrendet, és az Isten szándéka szerinti jó megva-

lósítására törekszik. Csak az a hatalom megbízható, amelyik nem csak a maga erejében bíz, hanem Isten áldását is kéri. Csak azt az embert érdemes hatalommal megbízni, aki a felsoroltakat szem előtt tartva, élete legfőbb Urának és Királyának ismeri el Krisztust, és a vezetésben a szolgáló Jézust tekinti példaképének.

Mit kell tennünk Isten Országának földi megvalósulásáért és örök országának elnyeréséért? A mai evangélium adja meg erre a választ: Az éhezőknek étel, a szomjazóknak ital kell adnunk, a rászorulóknak és a szegényeknek segítenünk kell, azaz gyakorolnunk kell az irgalmasság cselekedeteit! A jócselekedetek, amelyekkel Isten Országát itt a földön építjük, belépőként szolgálnak az örökké tartó országba, s ezek által nyerhetjük el az örök üdvösséget.

Ima a fiatalokért

Mennyei Atyám! MA fiatalokért imádkozom hozzád, akik sokszor letérnek újtajdról, de akik mégis oly tiszta szívvel keresik az igazságot és életük értelmét.

A fiatalokért, akik most néznek szembe a jövővel, hogy nyitottak legyenek, és befogadóképesek minden jóra környezetükben.

Merjenek a hit szerint élni e nyugtalan világban! Legyen erejük elviselni a csalódásokat! Tanulják meg elfogadni önmagukat! Ne veszítsék el bátorságukat! Ne tegyenek kárt mások életében! Mindig készek legyenek arra, hogy a világot emberibbé tegyék!

Krisztus király vasárnapja

Hétfő

Kedd

Szerda

Csütörtök

Péntek

Szombat

Advent 1.

Ez 34,11-12.15-17

Dán1,1-6.8-20

Dán 2,31-45

Dán 5,1-6.13-14

Dán 6,11-27

Dán 7,2-14

Dán 7,15-27

Iz 63,16b-19; 64,1-8

1Kor 15,20-26a

Lk 21,1-4

Lk 21,5-11

16-17.23-28

Lk 21,20-28

Lk 21,29-33

Lk 21,34-36

1Kor 1,3-9

Mt 25,31-46

Lk 21,12-19

Mk 13,33-37